

Notatka z otwartych spotkań konsultacyjnych dotyczących Programu współpracy Miasta Gdańska z organizacjami pozarządowymi na 2022 r.

Spotkania odbyły się w dniach: 07 i 26 lipca 2021 roku.

SPOTKANIE NR1

Podczas pierwszego spotkania przedstawicielki i przedstawiciele organizacji społecznych oraz Urzędu Miejskiego w Gdańsku zastanawiali się wspólnie nad określeniem tego jak rozumiane są następujące role: **Doradcy, Inicjatora, Partnera, Realizatora usług społecznych oraz Rzecznika interesu**. Podczas sesji stolikowych uczestniczki(-icy) wspólnie odpowiadali na następujące pytania:

1. Zdefiniowanie roli: co rozumiem pod tym pojęciem / czym cechuje się ta rola?
2. Jaki jest stan faktyczny? Jak widzisz swoją organizację w tej roli?
3. Do czego dążymy / na czym nam zależy / czego chcemy unikać?

Poniżej zostały wypunktowane najważniejsze kwestie poruszone podczas spotkania:

Ad. pytania nr 2. Jaki jest stan faktyczny? Jak widzisz swoją organizację w tej roli?

Doradca:

- Rady przy Prezydencie mają raczej charakter reprezentacyjny, a nie doradczy;
- jak można zbadać wiarygodność doradców?;
- NGO często traktują się nawzajem jak konkurencja – boją się tego, iż podczas pracy wspólnej ktoś zagarnie ich pomysły, co jest barierą podczas wspólnej pracy w roli doradców;
- doradca często pełni rolę rzecznika danej sprawy, warto byłoby stworzyć warunki do wzmocnienia tej roli;

Inicjator:

- Trudno jest wpisać swój pomysł w priorytety zadań realizowanych w ramach współpracy finansowej zapisanych w Programie Współpracy Miasta Gdańska z organizacjami pozarządowymi;
- Inicjator zderza swoją wizję z ograniczeniami formalno-prawnymi;
- pytanie czy inicjator rzeczywiście ma sprawczość?;
- istnieją takie instrumenty, w których można realizować swoje inicjatywy np.: Otwarty IKM, Akumulator, Gdańskie Fundusze, Budżet Obywatelski. Zgłoszono wątpliwość, czy Budżet Obywatelski jest dobrze zagospodarowywany;
- ważne jest, gdy inicjator ma poczucie sprawczości/ wpływu na zmianę, co z kolei buduje zaufanie.

Partner:

- brakuje partnerstwa we wzajemnych stosunkach między NGO, a UMG - organizacje często nie czują się partnerem;
- powtarzał się głos przedstawicieli i przedstawicielek organizacji społecznych, iż z roku na rok partnerstwo z UMG jest coraz lepsze, jednak wciąż niewystarczające;
- UMG traktuje partnera jako realizatora danych działań, należałoby wzmocnić inne role;
- brak przejrzystości i jasnych zasad tego jak UMG traktuje partnerstwo, ważne byłoby określenie takich zasad;

- niektórzy partnerzy spośród organizacji pozarządowych wywierają nieadekwatnie duży wpływ na UMG.

Realizator usług społecznych:

- usługi najczęściej realizuje się w odpowiedzi na konkurs, czy istnieje jakaś alternatywa zlecenia usług organizacjom?;
- istnieją obszary „zamknięte”, które mogą realizować jedynie wąsko wyspecjalizowani realizatorzy;
- bardzo ważne jest, aby realizatorem usług społecznych była organizacja znająca dobrze i będąca blisko klienta, jak to weryfikować?;
- realizatorzy czują strach przed podejmowaniem ryzykownych zadań co sprawia, iż organizacje boją się je realizować;
- realizator zadań publicznych nie powinien pracować za darmo – pracownicy muszą zarabiać godnie, powinno uwzględniać się ceny rynkowe;
- zgłoszono problem łamania praw pracowniczych w NGO;
- potrzeba wzmocnienia kompetencji organizacji jako pracodawcy i menedżera;
- problemem staje się wypalenie zawodowe w NGO, pytanie jak można mu zapobiegać i przeciwdziałać?

Rzecznik interesu:

- brak głosu młodych fundacji i organizacji w budowaniu wiedzy o potrzebach ich interesariuszy;
- rzecznictwo jest elementem każdego projektu i powinno być wliczane w jego koszt.

Ad.3. Do czego dążymy / na czym nam zależy / czego chcemy unikać?

Doradca:

- potrzebna jest „mapa drogowa po urzędzie”. Coś w stylu: „Gdańskiego Centrum Kontakt dla Organizacji”;
- Potrzebne jest stworzenie bazy danych NGO (jaka czym się zajmuje, jakie realizują „usługi” dla mieszkańców i mieszkanki);
- traktowanie doradcy jako partnera i autora projektu;
- skrócenie dystansu NGO – UM;
- potrzeba „ludzkiego, bliższego kontaktu” między UM i NGO;
- doradców powinno traktować się poważnie, np. wymieniać wszystkie osoby pełniące rolę doradczą w danym procesie
- UM powinno informować o doradztwie:
 - przekazywać klarowne i spójne informacje na temat możliwości doradztwa w UM;
 - sprecyzować informacje na temat tego na jakim doradztwie UM zależy;
 - informowanie o czasie w jakim można wpierać UM doradczo;
 - informowanie o wpływie, jaki działania doradcze będą miały w danym zadaniu;
 - informowanie o konsekwencjach doradztwa;
 - informowanie o osobach, do których można się zwrócić z daną sprawą.

Inicjator:

- potrzeba stworzenia Inkubatora – bezpiecznej przestrzeni do rozmów coś na kształt – „okrągły stół” dla podmiotów;
- potrzeba realizacji szkoleń w fundraisingu;
- inicjator powinien umieć rozpoznać strukturę urzędu;

- potrzeba stworzenia przestrzeni do prezentowania pomysłów, warunków bezpiecznych do ich konfrontowania;
- stworzenie centrum/inkubatora świadczącego usługi dla inicjatora.

Partner:

- powinno się wypracować zasady współdziałania;
- warto zwiększać obszary i okazje do współpracy, by zbudować optymalny układ partnerski;
- warto widzieć i docenić partnera w aspekcie nie jednego konkursu, ale całokształtu jego działalności;
- zmierzajmy „ku nowym partnerom!” – niekoniecznie największym i najdłużej działającym;
- miasto inicjatorem partnerstw między samymi organizacjami (pomoc techniczna);

Realizator usług społecznych:

- powinno się stawiać większy nacisk na badanie jakości danej usługi, niż oceniać ją jedynie pod względem ilościowym;
- ważne jest, aby pozwolić organizacji na popełnianie błędów i uczeniu się na nich;
- powinno się dać przyzwolenie na to, iż realizacja danej usługi może się nie udać, ich realizacja wiąże się często z ryzykiem;
- potrzebne jest szeroko rozumiane „zaplecze” wspierające organizacje;
- potrzebne jest polepszenie warunków korzystania z zasobów miasta np. mieszkanie wspomagane, miejsca świadczenia usług – polepszenie ich standardów technicznych;
- istnieje potrzeba aby, lokale wynajmowane od UMG na dłuższy czas pozostawały w dobrym stanie technicznym i aby dostosowywać je pod względem dostępności;
- potrzebne jest wsparcie w „papierologii”. Organizację potrzebują pomocy w pisaniu wniosków;
- potrzebne jest podniesienie kompetencji liderów realizujących dane zadanie;
- potrzebne jest wsparcie dla organizacji w rozwoju dedykowanych usług specjalistycznych np. obsługa stron WWW;
- potrzebne są środki na dostosowanie wszelkich usług pod względem dostępności;
- istnieje potrzeba organizowania cyklicznych spotkań realizatorów z przedstawicielkami i przedstawicielami UMG;
- zgłoszono potrzebę wsparcia organizacji w dostosowaniu swoich wizji, do wymogów i przepisów np. danego konkursu.
- ważne byłoby, aby wypracowano wspólnie: UMG i NGO sposoby ewaluacji projektów, tak by uzyskiwać efekty jakościowe i aby mówić o porażkach;
- istnieje potrzeba stworzenia wieloletniego programu współpracy;

Rzecznik interesu:

- konieczność szkolenia aktywistów dotyczące możliwości realizacji potrzebnych działań;
- rzecznik winien wytłumaczyć potrzeby tych, których reprezentuje;
- spotkania robocze grup rzeczniczych angażujące nowo powstałe NGO;
- powinno się monitorować rezultaty działań rzeczniczych;
- odwracamy proces partycypacji – nie gotowy Program tylko współtworzony;
- rzecznictwo we własnej grupie interesów;
- potrzeba gotowości słuchania i pracy nad pogłębieniem relacji między rzecznikiem, a realizatorem;
- istnieje potrzeba utworzenia szkoły/szkoleń dla rzeczników;
- Potrzeba byłaby platforma/forum działań rzeczników i popularyzacja działań rzeczniczych;
- „modne”, nośne sprawy zagłuszają inne palące potrzeby (np. skupiamy się na walce

z plastikowymi słomkami, bo wyspy śmieciowe na oceanach, a 60% pływających śmieci pochodzi z rybołówstwa, namiętnie zwalczane słomki nie przekraczają 0,5% udziału w tych wyspach. Ale kto zaproponuje światu ograniczenie spożycia ryb? Łatwiej walczyć ze słomkami).

SPOTKANIE NR 2

Podczas drugiego spotkania omawiano poszczególne etapy przygotowania oraz przebiegu konkursów na realizację zadań publicznych. Omawiano kolejno takie etapy jak: **przygotowanie konkursu, przebieg naboru, ocena, a także jego finansowanie.**

Poniżej zostały wypunktowane najważniejsze kwestie poruszone podczas spotkania:

KONKURSY NA REALIZACJĘ ZADAŃ PUBLICZNYCH

PRZYGOTOWANIE:

- szersze i lepsze informowanie (np. o planowanych terminach ogłaszania konkursów, konsultacjach z GRDPP) za pośrednictwem:
 - gdansk.pl – przebudowa podstrony „organizacje pozarządowe”;
 - inne kanały: media społecznościowe, FB „dla gdańszczyzn”;
- tryb zlecania zadań z ustawy o zdrowiu jest obecnie zbyt skomplikowany;
- oferta wspólna – generator ofert nie pozwala na wpisywanie różnych wkładów własnych partnerów;
- warto byłoby dookreślić definicję podmiotu trzeciego biorącego udział w realizacji zadania (ujednoczyć podejście w różnych wydziałach, biurach);
- doprecyzować sposób wykonywania przez organizacje obowiązków promocyjno-informacyjnych, aby zapewnić lepszą widoczność Miasta w realizacji zadań zleconych;
- uporządkować pojęcie wkładów osobowego i rzeczowego – wytyczne dla wszystkich ogłaszających konkursy;
- nie łączyć dwóch form zaangażowania w jednej pozycji kosztorysowej (np. koszty księgowości – połowa płatna, połowa w ramach wolontariatu) – zapis w szczegółowych warunkach konkursu;
- rozszerzenie katalogu sfer działalności objętych dofinansowaniem (konkursami) pozwoliłoby włączyć do współpracy z Miastem nowe organizacje;
- postulat umów wieloletnich = „kamień milowy” zmian;
- przywrócić wieloletnie programy współpracy z organizacjami;
- obecnie jest nadmiar obowiązków sprawozdawczych.

PRZEBIEG NABORU

- stworzyć FAQ na gdansk.pl;
- spotkania informacyjne: rejestrowane, a następnie udostępniane publicznie (jeśli spotkania na żywo, to transmisja online).

OCENA

- karty oceny muszą zawierać uzasadnienie komisji;
- ocena form zatrudnienia i odpowiedniej do tego wysokości wynagrodzenia;
- oświadczenia kandydatów do komisji – sankcje za poświadczenie nieprawdy;
- eksperci mają być ekspertami w temacie, który oceniają;
- za częste komisje konkursowe – trudność w delegowaniu przedstawicieli do komisji;
- usprawnienie prac komisji w trybie ustawy o zdrowiu przez przeniesienie oceny formalnej na urzędników, przeniesienie do oceny merytorycznej punktu dot. zgodności oferty ze szczegółowymi warunkami konkursu;
- zapewnić rotację przedstawicieli GROP w komisjach konkursowych (regulamin GROP);
- uproszczyć karty oceny;

- podział złożonych ofert między członków komisji konkursowych – każdy z nich analizuje oferty przed posiedzeniem, a potem referuje je na komisji;
- zarządzanie czasem komisji: podział czasu na ocenę ofert oraz dyskusję nt. podziału środków;
- oferty bardziej szczegółowe są bardziej szczegółowo oceniane = wypadają gorzej niż oferty ogólnikowe i lakoniczne;
- członkowie komisji (zwłaszcza przedstawiciele Miasta) uzurpują sobie przy ocenie merytorycznej lepszą wiedzę nt. sposobu i zakresu realizacji zadań niż organizacje, które dysponują w tym zakresie doświadczeniem i ekspercką wiedzą;

FINANSOWANIE

- umożliwić finansowanie rozwoju potencjału organizacji;
- potrzebne jest zlecenie zadań w trybie wieloletnim;
- określić minimalny i maksymalny próg dofinansowania – przyspieszy, ułatwi ocenę wniosków;
- wygórowane oczekiwania Miasta w stosunku do alokowanych kwot dofinansowania;